

מ"ת 50597/02/20 - מדינת ישראל נגד ג'אבר הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 50597-02-20 ישראל נ' הייב (עציר)

בפני
המבקשת
נגד
המשיב
החלטה

כבוד השופטת דוניא נסאר
מדינת ישראל
ג'אבר הייב (עציר)

בפניי בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום והרקע:

עובדות כתב האישום מתארות מבצע לגניבת כספומט מהעיר קריית שמונה.

במסגרת המבצע, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 12/1/20, קשר המשיב קשר יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה, **(להלן: "האחרים")** לגנוב רכב ואת הכספומט אשר היה מקובע לקיר החיצוני בעסק שנקרא "נוצת הדובדבן" בעיר קריית שמונה, **(להלן: "העסק")**, ואשר הכיל במועד הרלבנטי סכום כסף של 9,800 ₪ **(להלן: "הכספומט")**.

עוד נטען בכתב האישום כי עובר ליום 13/1/20 בשעה 01:36, הגיע המשיב יחד עם האחרים אל החניה בה חנה טנדר סובארו מ.ר. 9796903 השייך לניסים דהן, **(להלן: "הטנדר")** ואשר החנה אותו מחוץ לביתו ברחוב משש יוסף בקרית שמונה. על פי הנטען, פרץ המשיב אל הטנדר וגנב אותו ובהמשך לכך, נסע המשיב אל העסק, לשם הגיע בסמוך לשעה 01:36 יחד עם האחרים כשפניהם מכוסות וכפפות על ידיהם.

בהמשך למתואר, קשרו המשיב והאחרים את הכספומט באמצעות חגורות ואת החגורות חיברו לוו הגרירה של הטנדר, המשיב נסע עם הטנדר על מנת לעקור את הכספומט ממקומו וכן באמצעות הטנדר חבט בכספומט בנסיעה לאחור, חזר והאחרים על פעולה זו עד שהכספומט נעקר מהקיר, העמיסו את הכספומט בתא המטען של הטנדר ועזבו את המקום.

בתאריך 28/1/20 בסמוך לשעה 16:00, נמצא הטנדר הגנוב סמוך לגשר הפקק ליד כביש 918 ובהמשך הוחזר לבעליו כשהוא עם נזקים רבים.

בהמשך למתואר, ביום 10/2/20, בסמוך לשעה 06:10, במהלך חיפוש שנערך כדין בביתו של המשיב בכפר טובא, נמצא שהוא מחזיק סמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל של 1.11 גרם.

בגין מעשים אלו, יוחסו למשיב עבירות של גניבה, היזק לרכוש במזיד, קשירת קשר לעשות פשע, גניבת רכב, החזקת סם לצריכה עצמית וחבלה במזיד ברכב.

ביום 24/2/20 הסכים הסניגור לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש להפנות את המשיב לשירות המבחן על מנת שיוגש בעניינו תסקיר מעצר.

לאחר שהוגשו שני תסקירים אשר לא המליצו על שחרור המשיב לחלופת מעצר ואף לא על מעצרו באיזוק, התקיים דיון ביום 2/4/20 ובמהלכו ביקש הסניגור להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו - ביתו, בישוב טובא, בפיקוח אמו ודודתו.

תסקירי המעצר:

במסגרת תסקיר המעצר הראשון צוין כי המשיב בן 24, רווק, עובר למעצרו התגורר בבית משפחתו בטובא ולא עבד במשך חודשיים. לפני כ 7 שנים החל לשתות אלכוהול ולהשתמש בסמים מסוג חשיש, במהלך אירועים חברתיים ובילויים. לדבריו מדובר בשימוש מזדמן ולא פיתח תלות בחומרים פסיכו אקטיביים. המשיב שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרות וטען כי יש ביכולתו להימנע מצריכת סמים ושתיה באופן עצמאי. בשל היותו במעצר, שירות המבחן לא בדק את מצב ניקיונו מסמים.

בתסקיר גם צוין כי חרף הרשעותיו הקודמות, המשיב התקשה לזהות את הגורמים שהובילו למעצרו, שלל התנהגות בעייתית והשליך את האחריות על גורמים חיצוניים מבלי לערוך התבוננות אודות מעורבותו החוזרת בפלילים בעבירות אלימות ורכוש.

על רקע נתוניו, עברו הפלילי והתרשמות שירות המבחן כי המשיב התקשה להפנים סמכות וגבולות, קשיי הסתגלותו למסגרות אליהן השתייך, לרבות החינוכית ומעורבותו החוזרת בפלילים והעדר תובנה ביחס לדפוסיו כפי שעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות, מאפייניו האישיים והמשפחתיים ונטייתו להשליך אחריות על סביבתו, העריכה קצינת המבחן כי קיים **סיכון גבוה להישנות עבירות רכוש וסמים בעתיד.**

לאחר שהמשיב הציע חלופת מעצר בבית הוריו בפיקוח אימו ודודתו, שוחחה קצינת המבחן עם אביו של המשיב והמפקחות המוצעות הוזמנו לפגישה בשירות המבחן אולם לא הגיעו לפגישה שנקבעה, וניסיון ליצור עמן קשר לא צלח. בהמשך לאמור, בא כוח המשיב שוחח עם קצינת המבחן ומסר כי החלופה שהוצעה אינה רלבנטית.

ביום 26/3/20 התקיים דיון במהלכו ביקש הסניגור לשלוח את המשיב לתסקיר משלים על מנת שיבחן את שחרור המשיב לאותה חלופה, וכך היה.

ביום 29/3/20 הוגש תסקיר משלים אשר בחן את שחרור המשיב למעצר בית בביתו בכפר טובא, פיקוח אימו ודודתו. קצינת המבחן שוחחה טלפונית עם המפקחות ואלו תיארו את המשיב כאדם טוב אשר נוטה לכבדן. ציינו כי הקשר עימו אינו קרוב אך אינן ערות לקשריו החברתיים ולעניין השימוש בסמים.

למרות שקצינת המבחן התקשתה לגבש החלטה חד משמעית לגבי התאמת המפקחות למשימת הפיקוח, התרשמה כי אינן מודעות לבעייתיות בקשריו החברתיים של המשיב, לסוגיית השימוש בסמים ומעורבותו החוזרת בפלילים, מצב שהעמיד בספק את יכולתן לזהות מצבי סיכון או להוות דמויות סמכותיות עבור המשיב או להציב גבולות להתנהגותו.

לאור האמור ועל רקע התרשמות קצינת המבחן מהמשיב כפי שצוין בתסקיר הראשון, מידת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות דומות והעדר חלופה מתאימה, לא באה בהמלצה לשחרור המשיב או למעצרו באיזוק אלקטרוני.

בדיון שנערך ביום 2/4/20 ולבקשת ב"כ המשיב, שמעתי את המפקחות המוצעות.

טיעוני הצדדים:

בא כוח המשיב טען כי מדובר בעבירות רכוש כאשר מאז פרוץ מגיפת הקורונה נקודת האיזון השתנתה באופן דרסטי והיום הסכנה הנשקפת לעצורים השוהים בין כותלי בית הסוהר הינה נקודה קריטית בבחינת שאלת שחרור אלו ממעצר. הסניגור הגיש אסופת פסיקה וטען כי על רקע התקופה הנוכחית, יש להעדיף את האינטרס של המשיב לשמור על בריאותו ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר בביתו בטובא, בפיקוח אימו ודודתו.

ב"כ המשיב טען כי שירות המבחן התקשה לבחון את מידת התאמת המפקחות ולא שלל אותן על הסף, עוד הוסיף הסניגור המלומד כי קצינת המבחן אף שגתה מאחר והייתה צריכה לבחון את ההליך באופן הצופה פני עתיד, תוך בחינת השאלה אם המפקחות מודעות לבעייתיות בהתנהלות המשיב ולא היה מקום לפסול אותן בשל אי ידיעתן כי המשיב נג דרך שנוהג בה ומשתמש בסמים. עוד הוסיף הסניגור כי קצינת המבחן לא מצאה כי המפקחות אינן סמכותיות וביקש לבחון את שאלת מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

מנגד, עמד ב"כ המבקשת על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה, הפנה לחומרת העבירות המיוחסות לו, לעובדה כי אלו בוצעו בצוותא עם אחרים וטען כי מדובר בעבירות בעלות רמת מסוכנות רבה שבוצעו תוך התנהלות עבריינית נועזת ומתוחכמת.

התובע הפנה לעברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות בעבירות שונות, לרבות אלו שבוצעו כלפי שוטרים, והפנה גם

לעונשי המאסר שריצה המשיב בעבר וכן לעובדה כי העבירות נשוא כתב האישום בוצעו, לכאורה, כאשר מרחף מעל ראשו מאסר מותנה בן חמישה חודשים.

התובע גם הפנה לעובדה כי המשיב אישר כי הוא משתמש בסמים מסוג חשיש ואלכוהול אך שלל נזקקות טיפולית בעניין זה.

באשר לתקופת החירום על רקע התפרצות נגיף הקורונה, הפנה ב"כ המבקשת לעדכון משב"ס מיום 1/4/20 לפיו עד לאותו מועד לא היה עצור או אסיר המוחזק בשב"ס שהוא חולה מאומת, והפנה למכתב מאת ראש ענף רפואה בשב"ס אשר מפרט את הדרך שבה מתמודד שב"ס עם מגפת הקורונה והטיפול הרפואי המוענק למניעת הדבקה.

התובע, כמו הסנגור, הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

דין והכרעה:

טוב עשה הסנגור כשהסכים לקיומה של עילת מעצר לאחר שסבר כי מתקיימות ראיות לכאורה, וזה המקום לציון כי הסיכון הנשקף מהמשיב לבטחון הציבור ורכושו גבוהה.

המשיב חבר לאחרים, ונראה כי אלו ערכו מבצע מתוכנן עד לפרטים הקטנים, שכלל גניבת הרכב המתאים לגרירת הכספומט, ההצטיידות בציד המתאים לרבות חגורות שבכוחן לגרור ולעקור את הכספומט ממקומו, הימלטות מהזירה והשארית הטנדר נטוש ולאחר שנגרמו לו נזקים רבים. מכתב האישום עולה כי המשיב היה חלק מרכזי במיזם העברייני, גנב את הטנדר, ובהמשך הגיע מצויד יחד עם האחרים לעסק, חבט בכספומט באמצעות הטנדר, ובעזרת האחרים, הצליח לעקור את הכספומט ממקומו ולגנוב אותו.

חרף גילו הצעיר הספיק המשיב לצבור הרשעות בעבירות שונות. ביום 17.01.19 נדון למאסר למשך שנה ויום לאחר שהורשע בעבירת סיוע לשוד. באותו גז"ד הופעל מאסר מותנה שהוטל עליו בחודש 11/2017 ע"י ביהמ"ש המחוזי בנצרת לאחר שהורשע במספר עבירות לרבות ניסיון לכליאת שווא. מאוחר יותר, ביום 18.04.19 נדון המשיב לעונש מאסר נוסף למשך שבעה חודשים ושבועיים, אותם ריצה במצטבר למאסר אותו ריצה באותה עת, לאחר שהורשע בעבירות סמים, הפרעה לשוטר ואיומים. במסגרת תיק זה הוטל על המשיב מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים שהינו בר הפעלה כעת.

ממאסרו שוחרר המשיב ביום 30.08.20.

עברו הפלילי, סוגי העבירות בהן הורשע המשיב בעברו, מאסריו והמאסרים מותנים שהוטלו עליו, מלמדים על המסוכנות

הרבה הנשקפת מהמשיב, ומלמדים אף יותר, על הספק אם ניתן לתת בו אימון שישמור על חלופת מעצר שתיקבע בעניינו.

המסקנה הזו מתחדדת לאור האמור בתסקירי שירות המבחן. קצינת המבחן ציינה כי המשיב אינו מודע להתנהגותו הבעייתית בהתאם לגיליון הרשעותיו הקודמות, שלל נזקקות טיפולית, ועל רקע נתוניו קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעשים דומים, ובנסיבות אלו, לא המליצה על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת וגם לא המליצה על מעצרו באיזוק.

יש לציין כי התסקיר המשלים ציין "ברחל בתך הקטנה" ובהסתמך על דברי המפקחות עצמן כי אינן מודעות לבעייתיות בקשריו של המשיב וגם לא לעניין השימוש בסמים, כאשר לכאורה, המשיב החזיק סמים בביתו, גם ניתן של שתי המפקחות המוצעות, ובשל כך קיים ספק באשר ליכולתן לזהות מצבי סיכון ולהוות דמויות סמכותיות עבורו ולהציב לו גבולות.

גם אני שותפה למסקנה זו של קצינת המבחן.

למרות שהמפקחות הוזמנו לפגישה אצל קצינת המבחן הן לא התייצבו, ובהמשך לכך, הסגור אף הודיע לקצינת המבחן כי החלופה שהיום עומדת על הפרק, ובהמשך לכך, חזר והציע את אותה חלופה.

מהתרשמותי הבלתי אמצעית מהמפקחות עולה כי מדובר בנשים המנסות לעזור למשיב, אך באותה נשימה, אינן יכולות לספק פיקוח קפדני, הרמטי ויעיל המתאים בעניינו.

אשר לאימו של המשיב, התרשמתי כי מדובר באישה שיש ברצונה לעשות כל שניתן על מנת לסייע לבנה, אלא שכשירות המבחן, גם אני התרשמתי שאין היא יכולה לבצע את תפקידה באופן מיטבי. התרשמתי כי האם איננה מעורה בחייו של המשיב. הכרותה עם מעשיו ונסיבות חייו היא מינימאלית כך גם הכרותה עם התנהלותו הפלילית של המשיב, במיוחד כאשר על פי הנטען המשיב החזיק בביתו- גם ביתה סמים מסוכנים, וכאשר לפני חודשים בודדים נשפט בגין עבירה דומה, שבגינה אף ריצה עונש מאסר. גם אני סבורה כי האם אינה מסוגלת לזהות גורמי סיכון בסביבתו של המשיב, ולמנוע ממנו לשוב ולבצע עבירות.

דודתו של המשיב, הגברת מהא הייב, גרושה המתגוררת בבית הוריו יחד עם שתי בנותיה הקטנות, הביעה עמדה מגוננת והטילה את האחריות בדבר הסתבכות המשיב החוזרת ונשנית עם החוק על "חבריו", ובהיותה כזאת, ספק אם היא מסוגלת להתמודד עם מאפייניו של המשיב, וספק אם היא מבינה את מורכבות משימת הפיקוח שאמורה לכלול אי יצירת קשר עם אחרים הקשורים לפרשה, לרבות שותפיו של המשיב, לכאורה, למעשים נשוא כתב האישום. ספק רב אם הגברת מהא מודעת למאפייני אישיותו של המשיב וספק אם תוכל להוות גורם סמכותי ומרתיע עבורו.

מעבר לכך, החלופה המוצעת הינה בביתו של המשיב, אותו מקום שהתגורר בו במועדים הלטונטיים לכתב האישום,

ואותו מקום שבו החזיק לכאורה סם מסוכן בהתאם לכתב האישום, מתחת לאפן של המפקחות המוצעות שהתגוררו עימו. המפקחות המוצעות לא ידעו להסביר את הסתבכותו החוזרת ונשנית עם עבירות וחרף מאסריו, בזמן שהתגורר עמן, לא סייעו בידיו להתרחק מגורמי הסיכון, למרות שידעו כי בעבר הלא רחוק התנהלותו העבריינית גררה מאסרים.

הסנגור המלומד טען כי בעקבות התפרצות נגיף הקורונה נקודת האיזון השתנתה בצורה דרסטית שיש בה כדי להעדיף את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר על החזקתו בשב"ס מחשש להידבקותו בנגיף. לא מצאתי לקבל טיעון זה, במיוחד לאור המכתב של ראש ענף בריאות בשב"ס לפיו עד עתה לא התגלה עצור או אסיר אחד בשב"ס שאובחן כחולה קורונה, וחזקה על רשויות שב"ס לעשות את כל הנדרש על מנת לשמור על בריאותם של העצורים והאסירים המוחזקים במשמורת. יצוין כי ביהמ"ש העליון התייחס לטענה זו ממש לאחרונה וכך קבע:

" בהינתן העובדה שבשלב הנוכחי אין נתונים המעידים על קיומו של אסיר או עציר חולה במחלת הקורונה במשמורת השב"ס, לא מצאתי כי שיקול זה יש בו כדי לשנות את תוצאות האיזון בנקודת הזמן הנוכחית (ראו גם בג"ץ 2279/20 רופאים לזכויות אדם - ישראל נ' שירות בתי הסוהר (31.3.2020)). חזקה על רשויות שב"ס שיתנו מענה מתאים לצורך המשיב בטיפול רפואי וככל שיימצא כי לא ניתן טיפול רפואי כנדרש, שמורה זכותו של המשיב לפנות בעתירת אסיר או בבקשה לעיון מחדש לבית המשפט המחוזי, בהקשר אחרון זה. ראה בש"פ 2222120 מדינת ישראל נ' פלוני מיום 02.04.20.

הדברים האמורים יפים בענייננו, ובמיוחד כאשר נאמרו בהחלטה שניתנה לפני ימים בודדים.

אכן, צודק הסנגור המלומד כי בשל מגיפת הקורונה שומה על בית המשפט לבחון את נחיצות המעצר או את שאלת המעצר באזק אלקטרוני. אלו הן למעשה הוראות **תקנות שעת חירום (דיוני מעצרים)**, התש"ף - 2020. אולם, לא מדובר בשיקול מרכזי, לא כל שכן בלעדי לשחרור המשיב ממעצר, קל וחומר שעה שהסיכון ממנו לציבור ורכושו גבוה, ראה בעניין זה החלטת ביהמ"ש העליון מהעת האחרונה בש"פ 2292/20 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 20.03.20.

לצד כל האמור, פיקוח אלקטרוני אינו בא במקום פיקוח אנושי הולם, שעל פניו אינו קיים בענייננו, ראה בעניין זה בש"פ 5364/17 **מדינת ישראל נ' אינאו** (17.08.2017), והציטוט שהובא שם מבש"פ 2257/16 **קריאף נ' מדינת ישראל** (09.05.2016):

"יש לזכור כי מדובר בכלי המאפשר לפקח על הפרה של תנאי שחרור, אך לא מאפשר למנוע את ההפרה. כדי למנוע הפרות של תנאי שחרור יש צורך בין השאר במפקחים שניתן לתת בהם אמון. וכן-

אכן, הא בא תליא: פיקוח אלקטרוני בד בבד עם פיקוח אנושי. פיקוח אלקטרוני שבכווחו להיתר בדיעבד על ההפרה, לא יכול להתקיים מבלעדי פיקוח אנושי, שאם לא כן לא תושג תכלית המעצר" (דברי חברי השופט נ' סולברג בבש"פ 359/16 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם**, [פורסם בנבו] פסקה 6 (20.1.2016)).

עיינתי בפסיקות אשר הוגשו בידי ב"כ המשיב הכוללת בחלקן מקרים של שחרור נאשמים לחלופת מעצר בעבירות
עמוד 6

חמורות יותר ואף בהעדר תסקיר, אך לא מצאתי כי ניתן להקיש מהן לענייננו. כידוע, על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, על פי נסיבותיו, כאשר חומרת העבירות מהווה שיקול במכלול השיקולים בבחינת אפשרות לשחרור לחלופת מעצר, אם כי אינה עומדת כשיקול בלעדי. ראה בש"פ 4414/97 **מדינת ישראל נ' סעדה** (17.7.97).

בענייננו, מדובר במשיב ששוחרר ממאסרו האחרון לפני חודשים בודדים, שלכאורה חבר לאחרים, שזהותם עד היום אינה ידועה, תכנן יחד איתם מזימה עבריינית מורכבת ומתוחכמת שלוותה באלימות כלפי רכוש, ואשר גרמה בסופו של יום לנזקים לא מבוטלים.

לאור האמור, ובהעדר חלופה מתאימה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר
הצדדים.